

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1504-0/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 MÁJ 28.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>#</u>
Melléklet: <u>17 + 1</u> db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

10.1

Budapest

Donáti u. 85-85

1535 Pf.:773

1015

itt.

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM	
BEZDÓIRATON:	
<i>postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen</i>	
ÉRK.:	2015 MARCH 20
PÉLDÁNY: <u>2</u>	FELZET:
MELLÉKLET: <u>17</u>	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM	
ÜTOIRATON: <u>2.H.488/2013/10.</u>	

*alkotmányjogi
panaszindítványa*

Jakab Endre [REDACTED]

[REDACTED] alatti lakos indítványozónak

a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti perben a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014.11.13. napján hozott és általam 2015.01.20. napján kézhez vett ítélete alaptörvény ellenességének megállapítása iránt

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Jakab Endre**

szám alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. tv. 27.§-a alapján az alábbi

panaszindítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által – a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága (8000 Székesfehérvár, József A. u. 42.) alperes ellen a jogalap nélkül felvett 2.422.950,-Ft előrehozott nyugdíj visszafizetésére kötelezés tárgyában a V-L-003/57-6/2013. számú 2013.07.10. napján kelt határozata és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Hatóság Főosztály (1081 Budapest, Fiumei út 19/A, postacím: 1392 Budapest, Pf.:251) 2013.09.27. napján kelt 45/1-2011-2/2013. számú határozatának felülvizsgálata tárgyában – 2014.11.13. napján a 2.M.488/2013/9. szám alatt hozott ítélete alaptörvénnyel való összhangját az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálni, és a felülvizsgálat eredményeként a II. fokú ítéletet megsemmisíteni szíveskedjék a lentebb részletesen kifejtésre kerülő Alaptörvényben és törvényben biztosított jogaim megsértése miatt.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a panaszindítványom befogadása esetén szíveskedjék felhívni a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy a panasszal támadott ítélet végrehajtását a T. Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig függeszse fel.

Panaszindítványomat az alábbiakkal indokolom:

- I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a kimondja, hogy:
- „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés
- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 2.M.488/2013/9. számú ítélete – melyet a jogi képviselőm 2015.01.20. napján vett kézhez nekem mint felperesnek - az alaptörvényben XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogom sérelmét idézte elő akkor, amikor a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti keresetemet elutasította. Az ítélet emellett a gazdasági érdekeim sérülését is előidézte, mert a 2010.02.01. és 2012.10.31. közötti időszakban felvett előrehozott öregségi nyugdíjam 60%-nak visszafizetésére kötelezett, amely a megélhetésemet is veszélyezteti.

Ezek a tények a közvetlen érintettséget megalapozzák, és így a panaszom előterjesztéséhez az Abtv.52.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételekkel rendelkezem, mert az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja állapítja meg az alábbiak szerint:

„d) Alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az alaptörvénnyel való összhangját;”

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alperesi társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti keresetem elutasítását az alábbiakkal indokolta:

„Az alperes a 29-01023/2010/0016. számú 2010.március 23-án kelt határozatával 2010. február 1. napjától kezdődően előrehozott öregségi nyugdíjat állapított meg a felperes részére. A határozat indokolása részletes tájékoztatást adott az ellátás megállapítására, és folyósítására vonatkozó feltételekről. A felperes 2011. december 2. napján nyugellátásának kiegészítését kérte a 2010.02.01-től 2010.05.31-ig tartó időszakban folytatott kereső tevékenységére hivatkozással.

Ennek alapján az alperes tudomást szerzett arról, hogy 2010.02.01. napján a felperes kereső tevékenységet folytatott. A foglalkozás tényéről való tudomásszerzést követően az alperes az öregségi nyugellátás megállapítása tárgyában hozott határozatát visszavonta, így a felperes részére jogalap nélkül kifizetett ellátás keletkezett.

Erre vonatkozóan a felperes a visszavonó határozatot keresettel támadta meg, amelynek eredményeként a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.480/2012/5. számú jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasítva megállapította, hogy a felperes

napjától újból munkaszerződést kötött

Az alperes 5.828.950,-Ft összegű ellátást folyósított a felperes részére 2010.02.01.-2012.október 31. közötti időtartamban azonban ez az összeg 4.038.250,-Ft-ra módosult, mert a felperes részére 2012. február 1. napjától jogszerűen járó nyugellátás került megállapításra.

Az ellenőrzés során megállapításra került, hogy 2010. január 28-án a felperes munkáltatójával határozott idejű munkaszerződést kötött, amely szerint munkaviszonyban állt 2010. február 1. és 2010. május 31. közötti időtartamban. A foglalkoztató által 2010. február 2-án kiállított felperes foglalkoztatására vonatkozó NYENYI adatszolgáltatás pedig azt tüntette fel, hogy a jogviszony 2010. január 31. napjával megszűnt.

Erre tekintettel az alperes 2013. július 10-én kelt VII-L-003/57-6/2013. számú határozatával 2.422.950,-Ft kártérítésre kötelezte a felperest.

A felperesi fellebbezés folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Hatósági Főosztálya a 45/1-211-2/2013. számú határozatával az I. fokú határozatot helyben hagyta.

A felperes a törvényi határidőben nyújtotta be a keresetét a határozat ellen, amelyben kérte annak felülvizsgálatát. Keresetében a támadott határozatoknak a jogalap nélküli kifizetés tekintetében megállapított közrehatási arányát, és a kötelezéssel érintett időszakot egyaránt jogellenesnek tartotta.

Álláspontja szerint a munkáltató közrehatásának arányát alacsony összegben határozta meg az eljáró hatóság, hiszen a munkáltató tisztában volt azzal, hogy a felperes nyugdíj iránti kérelemmel élt, és az addig fennállt folyamatos munkaviszonya épp erre figyelemmel került megszüntetésre 2010. január 31-én. Ezzel szemben a felperes tanár ember, a nyugdíj ügyekhez, és a bérszámfejtéshez nem ért, úgy gondolja, hogy a munkáltatónak is fel kellett volna a hívnia a figyelmét, hogy jogszerűtlenül járt el.

Érvelése szerint csak 2010. február 1-től 2010. május 31-ig terjedő időszakban általa sem vitatottan végzett kereső tevékenység időtartamára nézve lenne indokolt a visszafizetési kötelezettség előírása, hiszen ezen időpontot követően biztosítással járó jogviszonyban már nem állt, és nyugellátásra pedig jogosult volt.

A kereset megalapozatlan.

A Pp.339.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási perben azt köteles vizsgálni, hogy a hatóság az eljárás lefolytatásakor, és a határozata meghozatalakor a hatályban lévő eljárásjogi

és anyagi jogi jogszabályokat maradéktalanul betartotta-e, vagyis az irányadó tényállást teljeskörűen feltárta-e, a bizonyítékokat önmagukban, és együttesen logikai ellentmondás nélkül értékelte, s mindebből helyes jogi következtetést vont-e le.

Rögzítendő, hogy a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt perben, a 2.M.480/2012/5. számú jogerős ítéletével megállapításra került, hogy a felperes az ellátást jogosulatlanul vette fel. Ez a tény utólag a jelen perben már nem volt vitatható, ítélet dolognak tekintendő.

Az 1997. évi LXXXI. tv. 84.§ (1) bekezdése szerint, aki az ellátást jogalap nélkül vette fel köteles azt visszafizetni, ha arra a felvételtől számított 90 napon belül írásban kötelezték. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben meghatározott idő elteltével a jogalap nélkül felvett nyugellátást attól lehet visszakövetelni, akinek az ellátás felvétele felróható.

A 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (Tny.R.) 80.§ (3) bekezdése alapján a 90 napon belül jogalap nélkül felvett ellátás visszafizetése iránti követelést a nyugdíjfolyósító szerv érvényesíti az ellátás jogalap nélkül felvett személlyel szemben, egyidejűleg értesíti az ellátást megállapító nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet a 90 napon túli jogalap nélkül felvett ellátás összegéről.

Az 5.§ bekezdés szerint a nyugdíjbiztosítási szerv a (4) bekezdés szerinti követelését a nyugellátásban részesülő személlyel szemben visszafizetésre kötelező határozattal, a foglalkoztatóval és egyéb szervvel szemben pedig megtérítésre kötelező határozattal érvényesíti.

Nem vitás, hogy a 2.M.480/2012/5. számú ítélet megállapította, hogy a felperes a nyugellátást megállapító határozat meghozatalakor munkaviszonyban állt, ezért az 1997. évi LXXXI. tv. 18/A.§ (6) bekezdés, valamint a 18/B.§ (5) bekezdése alapján nem jogosult előrehozott öregségi nyugdíjra, mivel a jelzett időpontban biztosítással járó jogviszonyban állt.

Az alperes ennek figyelembevétele mellett kellett, hogy vizsgálja a felróhatóság kérdését az ellátás visszafizetése vonatkozásában.

A felróhatóság mértékének megállapítását az alperes arra alapította, hogy a felperes már a kérelem és a nyilatkozat kiállításakor tudta, hogy 2010. február 1. napján munkaszerződést kötött a tovább foglalkoztatására, azaz biztosításra kötelezett jogviszonyban állt, ennek ellenére hamis adattartalmú kérelmet, és nyilatkozatot nyújtott be.

Erre vonatkozóan később sem jelezte, hogy ezek a dokumentumok a valóságtól eltérő adattartalommal bírnának figyelembe véve azt, hogy a 29-01023/2010/0016. számú határozat indokolása részletes tájékoztatást adott a felperes részére az ellátást jogosító feltételeiről, erre tekintettel az alperes az eljárása során helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem a tőle elvárható módon járt el, és nem jelezte az alperes felé, hogy a megállapítás időpontjában munkaviszonyban állt, így a jogalap nélkül keletkezett kifizetés a terhére róható.

Ezért a bíróság megállapította, hogy az alperes helytállóan mérlegelte a felperes és a foglalkoztató e körbeni felelősségét, mely szerint a felperes felelősségét 60%-ban, míg a foglalkoztatóét 40%-ban határozta meg...

Összességében tehát nem merült fel olyan tény, vagy körülmény, amely nem támasztaná alá, hogy az alperes helytelenül állapította volna meg a tényállást, vagy helytelen következtetést vont volna le a felperes felelősségének mértékére vonatkozóan.

Erre tekintettel az alperesi határozat hatályon kívül helyezése nem indokolt, így a bíróság a keresetet elutasította..."

Álláspontom szerint a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság fenti ítélete azért sérti az Alaptörvényben rögzített Alapvetés B. cikk (1) bekezdését, a Szabadság és Felelősség I. cikk (1) – (3) bekezdését, és a XIII. cikk (1) bekezdését, és a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését, mert olyan alapvető eljárási és anyagi jogszabályokat sért, amelyek a fent ismertetett ítéletét érdemben befolyásolták.

A Közigazgatási Hatósági Eljárás és a Szolgáltatás Általános Szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (Ket.) bevezetőjében kimondja, hogy:

„Az Országgyűlés abból a célból, hogy az állampolgárokat és a szervezeteket legszélesebb körben érintő közigazgatási hatósági eljárás....

- a demokratikus jogállamtól elvárható módon és mértékben juttassa érvényben az ügyfelek jogait, a kötelesek teljesítése pedig túlnyomórészt önkéntes jogkövetés útján történjék,
- az általános szabályok elsődlegességének érvényesítésével garanciális keretbe foglalja a különös eljárási szabályokat, ...”

A Ket.109.§ (3-4) bekezdése pedig kimondja, hogy:

„(3) Ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében határozott, a hatóságnál ugyanabban az ügyben azonos tényállás mellett - a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által elrendelt új eljárás kivételével - nincs helye új eljárásnak.

(4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.”

Az idézett rendelkezésből pedig az következik, hogy a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága végrehajthatja a bíróság által felülvizsgált azon határozatát, melyben a 2010.02.01. napja, és 2012.02.01. napja közötti időszakra vonatkozóan 2.422.950,-Ft visszafizetésére kötelezett.

Az erről szóló közigazgatási határozat pedig 2013.06.10. napján kelt akkor, amikor az eljáró hatóságnak hivatalból is tudomása volt arról, hogy Én 2010.02.01. napja és 2010.05.31. napja közötti időszakban részfoglalkozású munkakörben álltam munkaviszonyban a munkáltatómnál 2010.06.01. napján, ezért társadalombiztosítási jogviszonyban már nem álltam, így ezen időponttól kezdve a 2010.03.23. napján kelt 29-01023/2010/0016. számú határozattal megállapított előrehozott öregségi nyugdíjra jogosulttá váltam.

A Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága azonban hivatalból felülvizsgálta a 2012.06.05. napján kelt 29-01023/2010/17. számú határozatával az előrehozott nyugdíj megállapításáról szóló határozatát, és azt visszavonta, mert az Én 2011.12.02. napján előterjesztett 0,5%-os nyugdíjnövelés megállapítása iránti kérelmemről tudomására jutott, hogy Én az előrehozott nyugdíj folyósításának kezdő napján 2012.02.01. napján részfoglalkozású munkaviszonyban álltam a székesfehérvári [REDACTED] egészen 2010.05.31. napjáig.

Én ugyan a visszavonó határozat ellen fellebbezést terjesztettem elő az Országos Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságnál arra hivatkozva, hogy a hatóság hivatalos tudomása alapján nem a határozat visszavonásának, hanem az előzetes nyugdíjfolyósítás kezdő időpontjának módosítása lett volna jogszerű, mert 2010.06.01. napjától már társadalombiztosítási jogviszonyban nem álltam, de a II. fokú hatóság ennek ellenére a 2012.07.30. napján kelt 55-09899/2012/21. számú határozatával az I. fokú visszavonó határozatot helybenhagyta.

Az ez ellen előterjesztett keresetemet pedig a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013.04.25. napján kelt ítéletével elutasította.

A keresetem elutasításával azonban a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága visszavonó határozata vált megváltoztathatatlanná, de az előrehozott nyugdíj megállapítása iránti kérelmem ügyében az eljárás nem szűnt meg.

Ebből Én azt a következtetést vontam le, hogy a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága köteles lett volna a visszavonó határozata jogerőre emelkedése, és a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013.04.25. napján kelt ítéletének kihirdetése után az előrehozott nyugdíj megállapítása iránti kérelmemet újból elbírálni.

A Ket.1.§-a, és a 3.§ (2) bekezdés b) és d) pontjai, valamint a 20.§ (1-2) bekezdése ugyanis kimondja, hogy:

„1. § (1) A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.

(2)² A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos - ideértve gazdasági - érdekét szem előtt tartva jár el.

(2a)³ A közigazgatási hatóság e törvény alkalmazása során az eljárásban érintett kiskorú érdekeinek fokozott figyelembevételével jár el.

(3) A közigazgatási hatóság az ügyfél jogát és jogos érdekét csak a közérdek és az ellenérdekű ügyfél jogának, jogos érdekének védelméhez szükséges mértékben korlátozza.

(4)⁴ A közigazgatási hatóság védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, ezek korlátait törvény határozza meg.

3. § (2) A közigazgatási hatóság:

b) hivatalból állapítja meg a tényállást, határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét, ennek során nincs kötve az ügyfelek bizonyítási indítványaihoz, ugyanakkor a tényállás tisztázása során minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kell vennie,

d) hivatalból intézkedhet a döntésének kijavításáról, kiegészítéséről, módosításáról és visszavonásáról.”

20. § (1)¹¹⁴ A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén, valamint kijelölés alapján köteles eljárni.

(2)¹¹⁵ Ha a hatóság eljárási köteletségének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és a mulasztó hatóságot az eljárás soron kívüli lefolytatására utasítja. Nincs helye az eljárás lefolytatására történő utasításnak, ha a 71. § (2) bekezdés alkalmazásának van helye.”

Sajnos a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013.04.25. napján kelt 2.M.480/2012/5. sorszámú ítélete meghozatalakor nem vette figyelembe, hogy a felülvizsgált közigazgatási határozatok a tényállást nem teljeskörűen tárták fel, illetve a feltárt tényekből téves következtetést vontak le. Ez az ítélet azonban már ítélt dolognak minősül, így azt nem támadhatom.

A Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága 2013.06.10. napján kelt VII-L-003/57-6/2013. számú visszafizetésre kötelező határozata, és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság 2013.09.27. napján kelt 45/1-211-2/2013. számú helybenhagyó határozata felülvizsgálatáról szóló fentebb ismertetett ítélet jogszabálysértő voltára, illetve iratellenességére annak kapcsán is hivatkozom, hogy a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság iratellenesen és jogszabálysértő módon állapította meg azt, miszerint: „ ... a bíróság megállapította, hogy az alperes a közigazgatási eljárás során a reá irányadó anyagi és eljárásjogi szabályokat betartotta, s nem merült fel olyan tény, körülmény, amely az alperesi határozatok megváltoztatását, vagy hatályon kívül helyezését tette volna indokolttá.”

Én ugyanis a közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránti keresetemben is jeleztem, hogy 2010.06.01. napjától Én jogosulttá váltam az előrehozott nyugdíjra, ezért a támadott határozatok jogszabályellenesen köteleztek a 2.422.950,-Ft összeg visszafizetésére.

Az eljáró közigazgatási hatóságok ugyanis a Ket.50.§ (1)-(3) bekezdésében foglaltakat megsértették, amely kimondja, hogy:

„50. § (1)³⁸⁹ A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

(2)³⁹⁰ Törvény vagy kormányrendelet a tényállás tisztázása és az ügyfél jogának, jogos érdekének védelme és előmozdítása érdekében az eljárás és a hatósági ellenőrzés során együttműködési kötelezettséget írhat elő a feladat- és hatáskörükben érintett hatóságok részére. Az együttműködés formája lehet különösen a hatóságok közötti egyeztetés, valamint az ellenőrzési tevékenység összehangolása. A hatóság eljárási kötelezettségét nem érinti, ha a törvény vagy kormányrendelet alapján együttműködésre kötelezett másik hatóság e kötelezettségét elmulasztja, a hatóság azonban köteles a mulasztó hatóság felügyeleti szervét, ennek hiányában vezetőjét a mulasztásról tájékoztatni.

(3) A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.”

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a 2.M.488/2013. szám alatt folyamatban volt perben Én hivatkoztam továbbá a Ket.114.§ (1-2) bekezdéseinek megsértéseire is, amely kimondja, hogy:

„114. § (1)⁴ Ha a hatóság megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését módosítja vagy visszavonja. A döntést közölni kell azzal, akivel a módosított vagy visszavont döntést közölték.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására - az Alkotmánybíróság határozata vagy ügyészi felhívás alapján indított eljárás kivételével - a hatóság csak egy ízben, és ha törvény eltérően nem rendelkezik, a döntés közlésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a döntés bírósági felülvizsgálata van folyamatban, a hatóság az érdemi ellenkérelem előterjesztéséig vonhatja vissza a döntését.”

Álláspontom szerint továbbá a fenti ítélettel felülvizsgált közigazgatási határozatokban meghivatkozott 1997. évi LXXXI. tv. 95.§ (5) bekezdés bb) pontjából sem az következik, hogy a visszafizetési kötelezettség megállapításakor nem kellene vizsgálni az igényjogosultság feltételei fennállásának időpontját, illetve az igényjogosultság feltételeinek meglétét.

Az 1997. évi LXXXI. tv. 95.§ (1) és (2), valamint az (5) bekezdései ugyanis az alábbiakat mondják ki:

„95. § (1)³⁷⁰ A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a határozat jogerőre emelkedését követően kérelemre vagy hivatalból a tudomására jutott tények, adatok alapján a nem jogszabálysértő döntését az ügyfél javára korlátozás nélkül módosíthatja azzal, hogy a magasabb összegű ellátás legfeljebb hat hónapra visszamenőleg jár.

(2)³⁷¹ A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek eljárásában újrafelvételi eljárásnak nincs helye.

(5)³⁷⁴ Ha a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv kérelemre vagy hivatalból megállapítja, hogy a fellebbezési vagy felügyeleti eljárás keretében, illetve a bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, döntését

a) az ügyfél javára korlátozás nélkül,

b) az ügyfél terhére egy ízben, a határozat közlésétől számított öt éven belül

ba)³⁷⁵ ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapításáért a nyugellátásban részesülőt felelősség nem terheli, a módosítást vagy visszavonást elrendelő határozat keltét követő hónap első napjától,

bb) ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapításáért a nyugellátásban részesülőt felelősség terheli, az ellátás megállapításának kezdő időpontjáig visszamenőlegesen módosítja vagy visszavonja.”

A fentebb hivatkozott Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságának 2012.06.05. napján kelt visszavonó határozat meghozatalakor, mind pedig a visszafizetésre kötelező 2013.06.10. napján kelt határozat meghozatalakor Én már öregségi nyugdíjra is jogosult lettem. A 62. életévemet ugyanis 2012.01.15. napján betöltöttem.

Az öregségi nyugdíj jogosultságomat ugyan a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága a 2012.11.07. napján kelt 29-10141/2012/0029. ügyszámú határozatával állapította meg 2012.02.01. napjától kezdődően.

Mind a felülvizsgált visszafizetésre kötelező határozat, mind pedig a felülvizsgálatáról szóló bírósági ítélet anyagi jogszabályt is sért.

A jogszabálysértő határozatok az idézett törvények kötelező rendelkezéseit hagyták figyelmen kívül, ezért 2012.06.01. napjától kezdődően az Alaptörvényben védett tulajdonhoz való jogomat sértették meg.

- II. Álláspontom szerint a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a fentebb ismertetett ítéletével összefüggésben az Alaptörvény Alapvetés B. cikk (1) bekezdése, valamint a Szabadság és Felelősség I. cikk (1)-(3) bekezdése, továbbá a XIII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) és (2) bekezdése kimondja, és a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése az alábbiakat mondja ki:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A jogállamiság szorosan összefügg a jogbiztonság követelményével. A jogbiztonság a jogállamiság immanens tartalma. A jelző nélküli jogállam valamennyi elemének van a jogbiztonságra visszavezethető szála.

A jogbiztonságból fakadnak az eljárási garanciák. Az eljárási garanciák a „működő” jogállamtól elválaszthatatlanok. Eljárási garanciákat maga az Alaptörvény több helyen meghatározza.

Az Alkotmánybíróság szerint a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság.

A jogbiztonság megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák.

A jogbiztonságnak viszont elengedhetetlen követelménye, hogy a jogalkalmazási magatartás előre kiszámítható legyen. A jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal

rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsék ki tevékenységüket.

Az Alaptörvény fentebb említett XXIV. cikk (1) bekezdése, és a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapvető állampolgári jogként fogalmazza meg a hatóságok, és a polgári ügyekben a pártatlan bíróság tisztességes eljárását.

Az Alkotmánybíróság határozatban állapította meg, hogy ez az alapjog magába foglalja a bírósághoz fordulás jogát mind a büntető, mind a polgári perekben, az igazságos tárgyalás lefolytatásának az igényét. Ezek a követelmények a határozatban foglaltak alapján nem egyszerűen a bíróságtól és az eljárástól megkövetelt tulajdonságok, hanem az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

Ezért az egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. A tisztességes eljárás kereteit garanciák sokasága tölti ki, a fogalma nem képez zárt rendszert. Jogi és nem jogi elemeket egyaránt tartalmaz. Olyan abszolút jog, amellyel szemben más mérlegelhető jog nem létezik.

A Pp. módosításakor iktatták be az eljárási alapjogokat, köztük az eljárás tisztességes lefolytatásának követelményét is.

A demokratikus jogállamban a bíróságoknak a rájuk vonatkozó eljárási és anyagi jogszabályokat be kell tartaniuk. Ahol az eljáró bíróság az eljárási szabályokat nem tartja be, vagy a bíróság a rá vonatkozó eljárási szabályt csak formálisan tartja be, ahol a perbeli félnek az indítványait a szükséges mértékben nem veszik figyelembe, ahol a bizonyítékait indokolatlanul vagy tévedésből mellőzik, ott sérül a jogállamiság, és ez az Alaptörvénnyel ellentétes.

a) Az Alaptörvényben biztosított jogokat a polgári ügyekben a polgári perrendtartás konkretizálja.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 1. §- a, 2. § (1) bekezdése, valamint a 3. § (2) –(4)-(5) bekezdése, és a 8.§ (1)-(2) bekezdése, valamint a 163.§ (1) bekezdése, a 164.§ (1)-(2) bekezdése kimondja, hogy:

„1. §³ Ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

2. §⁵ (1) A bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.⁶

3.,§ (2) A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

(4) A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervitellel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.

8. § (1) A bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaikat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelességeiknek eleget tegyenek.

(2) A bíróság köteles megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt vagy egyéb magatartást, amely a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes, így azt, amely a per elhúzására

irányul, vagy erre vezethet. A bíróság a feleket a perbeli jogok jóhiszemű gyakorlására figyelmeztetni köteles. A figyelmeztetésnek ki kell terjednie a rosszhiszemű pervitel következményeire is.

163. §⁴⁰⁹ (1) A bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el.

164. §⁴¹⁰ (1) A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

(2)⁴¹¹ A bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi."

- b) Álláspontom szerint a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete azért sincs összhangban a fentebb idézett alaptörvényi alapjogokkal, és az azokkal kapcsolatos törvényi rendelkezésekkel, mert a perben rendelkezésére álló tényekből, és a rendelkezésére álló okiratokból azt a téves következtetést vonta le, hogy a Fejér Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága a visszafizetésre kötelező határozatát a reá irányadó anyagi és eljárásjogi szabályok betartásával hozta meg, és a jogalap nélkül felvett összegek kiszámításánál nem kellett vizsgálnia azt, hogy Én 2010.06.01. napján nem álltam társadalombiztosítási jogviszonyban, és ezen időponttól kezdődően jogosult voltam – és ezért jogosan vettem fel – a korábban megállapított előrehozott öregségi nyugdíjra.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címszó alatt a I. cikk (1)-(3) bekezdése ugyanis védelem alá helyezi az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, melyek védelme az Állam elsőrendű kötelezettsége. Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.

Az Alaptörvény a Szabadság és Felelősség című részben az alapvető jogokról, és kötelezésekről rendelkezik az Alapjogi Charta katalógusának figyelembevételével.

A rendszertani elhelyezése, és belső tagolása is kifejezi, hogy az alapvető jogok érvényesülése biztosítékainak megjelenítését, kiemelt jelentőségű alaptörvényi rendelkezésnek tekinti, amelyek alapvetően meghatározzák az Állam és az egyének viszonyát.

A sérelmezett bírósági döntés azért ellentétes a XVIII. cikkben megfogalmazott pártalan bíróság tisztességes eljárásához fűződő alapvető jogommal, mert veszélyezteti a jogbiztonság követelményét.

A jogbiztonság ugyanis a jogállamiság immanens tartalma. A jogállam valamennyi elemének van a jogbiztonságra visszavezethető szála.

A jogbiztonságból fakadnak az eljárási garanciák, amelyek „a működő” jogállamtól elválaszthatatlanok. A jogbiztonság megköveteli az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát. A jogbiztonságnak viszont elengedhetetlen követelménye, hogy a jogalkalmazási magatartás előre kiszámítható legyen. Az eljárás bíróság sérelmezett ítélete a döntésre kihatóan téves jogértelmezésen alapult.

Az ügyfélegyenlőség elvének megsértésére is hivatkoztam akkor, amikor a sérelmezett bírósági döntés általam vélt hibáit, hiányosságait fentebb részletesen kifejtettem arra is utalással, hogy az eljárás Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem azonos mércével mért engem, mint a felperest, illetve az alperesi hatóságokat.

Arra alapozom ezt a hivatkozásomat, hogy az alperesi hatóságok perbeli állításait tényként fogadta el, míg az általam meghivatkozott azon tény, hogy 2010.06.01. napján már nem álltam társadalombiztosítási jogviszonyban, és ezen időponttól kezdve jogosult voltam az előre hozott nyugdíj havi összegére figyelmen kívül hagyta.

Álláspontom szerint a támadott ítélet azért sérti a tulajdonhoz való alkotmányos jogomat, mert a rendelkezésre álló bizonyíték ellenére elutasította a visszafizetésre kötelező határozat felülvizsgálata iránti keresetemet, és így lehetővé tette azt, hogy olyan összeg visszafizetésére is kötelezzenek amelynek felvételére 2010.06.01. napjától jogosult lettem volna.

A tulajdonosi-rendelkezési jogom figyelmen kívül hagyása, illetve elvonása ezért a diszkrimináció tilalmára vonatkozó rendelkezésekbe is ütközik.

Az alapvető jogaim konkrét sérelmeként hivatkoztam a panaszindítványomban a Pp. és a Ket. fentebb idézett szakaszaira, mert ezek megsértésével, illetve figyelmen kívül hagyásával is sérült a pártatlan bíróság és hatóság tisztességes eljárásához való alapvető jogom, amely a jogbiztonság sérelmén keresztül a jogállamiság követelményét is sérti.

Tisztában vagyok azzal, hogy az Abtv. 29.§-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy az ügyben felmerült alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása esetén fogadja be.

Ezért is hivatkoztam a tulajdonhoz való jogom megsértése, illetve a tulajdonom jogellenes elvonására, amely egyben a diszkrimináció tilalmáról szóló jog megsértését is eredményezte.

Mindezek azt támasztják alá, hogy a fentebb meghivatkozott alaptörvényi rendelkezéseknek a támadott ítélet nem felelt meg, így az alapjogaim megsértésének az ítélet meghozatalára jelentős mértékben volt befolyása.

- III. Kijelentem, hogy az ügyben felülvizsgálati kérelmet nem terjesztettem elő, így felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs folyamatban. Perújítási kérelmet sem terjesztettem elő az ügyben.

Tisztelettel kérem a panaszindítványom elfogadását, és a sérelmem orvoslását;

Székesfehérvár, 2015. március 18.

Tisztelettel:

Jakab Endre
indítványozó

Melléletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (16. db csatolmány)

